

2.2 Laboratoriers oplysningspligt

2.2.1 Gældende ret

På nuværende tidspunkt er det kun fødevarer virksomheder, der har pligt til at give kontrolmyndighederne de oplysninger, der er nødvendige for kontrolens gennemførelse. Laboratorier har ikke en sådan pligt. Fødevarermyndighederne er derfor henvist til at rette henvendelse til det laboratorium, der har udført analysen og anmode laboratoriet om at rette henvendelse til den fødevarer virksomhed, der har fået prøven analyseret, således at virksomheden kan kontakte fødevarermyndighederne. Laboratoriet kan afslå anmodningen, og fødevarer virksomheden kan undlade at rette henvendelse til fødevarermyndighederne.

2.2.2 Bestemmelse om laboratoriers oplysningspligt i Fødevarerloven

Mange fødevarer udbrud opdages ved, at der ses et usædvanligt stort antal infektioner med en bestemt type af f.eks. salmonella. Danmarks Fødevarerforskningscenter udfører typebestemmelser af salmonella isolater fundet i fødevarer, også når selve analysen for f.eks. salmonella er udført på et privat laboratorium. Virksomheden eller det private laboratorium har derfor ikke viden om, at den pågældende salmonellatype er årsag til et sygdomsudbrud og vil derfor ikke finde anledning til at kontakte myndighederne. Af hensyn til fødevarer sikkerheden er det væsentligt, at opklaringsarbejdet i forbindelse med fødevarer udbrud og ved mistanke herom optimeres mest muligt. Muligheden for at indhente nødvendige oplysninger direkte fra laboratoriet vil være et væsentligt redskab hertil. Den nuværende fremgangsmåde vanskeliggør og forsinker smitteopsporingen.

Med den foreslåede bestemmelse kan laboratoriet ikke afslå en anmodning, og fødevarer myndighederne kan selv rette henvendelse til virksomheden, i stedet for som nu at skulle afvente, at virksomheden selv retter henvendelse til myndighederne på baggrund af laboratoriets anmodning.

2.3 Samkøring af registre

2.3.1 Gældende ret

Der er tale om en ny bestemmelse i fødevarerloven. Lignende bestemmelser findes i § 47 i lov nr. 935 af 9. juni 2004 om landbrugsejendomme og i § 118 i bekendtgørelse af fiskerilov, jf. lovbekendtgørelse nr. 372 af 26. april 2006.

2.3.2 Bestemmelse om samkøring af registre i Fødevarerloven

Af hensyn til en effektiv kontrol bør der skabes mulighed for indhentning af oplysninger fra andre offentlige myndigheder, og herunder mulighed for samkøring og sammenstilling af data til kontrolformål. Det foreslås således, at ministeren for familie- og forbrugeranliggender tillægges denne mulighed. Bestemmelsen indebærer bl.a., at ministeren kan bestemme hvilke oplysninger, herunder fortrolige oplysninger, som andre offentlige myndigheder skal udlevere. Udleveringen af oplysninger forudsættes dog at ske inden for rammerne af persondataloven, jf. lov nr. 429 af 31. maj 2000 med senere ændringer, samt persondatabeskyttelsesdirektivet, jf. Europa-parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger.

Bestemmelsen tænkes primært brugt til at indhente oplysninger fra Told og Skattemyndighederne om virksomhedernes indberettede aktiviteter. Eksempelvis i forbindelse med kontrol af en virksomhed, der importerer fødevarer, uden selv at have lagerkapacitet til at have dem opbevaret ("skrivebords-importør"). Efter en konkret vurdering vil bestemmelsen også kunne blive anvendt med hensyn til oplysninger fra andre offentlige myndigheder. Under alle omstændigheder vil der i hvert enkelt tilfælde skulle foretages en vurdering af behovet for indhentning af oplysninger fra andre myndigheder. Herudover tilstræbes det, at sagsbehandlere kun får adgang til de nævnte systemer, i det omfang det er absolut påkrævet for deres opgavevaretagelse. Adgangen til oplysningerne vil blive tilrettelagt i overensstemmelse med persondatalovens sikkerhedsregler.

2.4 Skærpelse af straffniveauet

2.4.1 Gældende ret

De overordnede regler på fødevarerområdet findes i lov nr. 526 af 24. juni 2005 om fødevarer (fødevarerloven). Derudover er området reguleret i bekendtgørelser og i EU-forordninger og direktiver. De relevante bestemmelser er nævnt under de enkelte kategorier af strafbare forhold under afsnit 2.4.4.2.

Den centrale straffebestemmelse er indeholdt i § 60 i fødevarerloven. Efter stk. 1 straffes overtrædelse af de der nærmere opregnede bestemmelser med bøde, medmindre højere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.